

Tillægget kan ikke medregnes i det beløb, på hvilket der i henhold til tjenestemandslovens § 34 kan gives forskrivning.

§ 3. De foran omhandlede bestemmelser finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tjenestemænd, pensionister m. fl. i *folkeskolen og folkekirken*, som oppebærer reguleringstillæg efter reglerne i tjenestemandslovens kapitel 5, og de heraf følgende udgifter afholdes på tilsvarende måde som fastsat med hensyn til reguleringstillægget i lov nr. 414 af 12. juli 1946 samt lovene nr. 417 og 418 af 12. juli 1946.

I de i tjenestemandslovens § 97, stk. 2, omhandlede tilfælde, hvor der oppebæres *tillæg til honorarer*, ydes der i perioden 1. april 1950—31. marts 1951 et midlertidigt tillæg, der fastsættes således:

- a) For honorarer, der ikke overstiger 7500 kr. årlig, udgør tillægget 9 pct.
- b) For honorarer, der overstiger 7500 kr. årlig, udgør tillægget $7\frac{1}{2}$ pct., dog ikke under 675 kr. og ikke over 750 kr. årlig.

På tilsvarende måde forholdes med de i § 103 i lov nr. 279 af 9. juni 1948 om valg til rigsdagen omhandlede vederlag. Til personer, der oppebærer pension i henhold til nævnte lovs §§ 105—107, ydes det midlertidige løntillæg med 70 pct. af de i henhold til de i punkterne a) og b) fastsatte beløb.

§ 4. Denne lov træder i kraft den 1. april 1950. Samtidig ophæves lov nr. 485 af 23. november 1949 om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl.

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *finansministeren*:

„Som det er de ærede medlemmer bekendt, har statens tjenestemænd og andre dermed ligestillede siden 1. januar 1948 oppebåret et såkaldt *midlertidigt løntillæg*. Dette midlertidige løntillæg har for tjenestemændenes vedkommende i perioden 1. januar 1948—1. oktober 1949 udgjort et beløb, svarende til $2\frac{1}{2}$ portion af de i tjenestemandslovens § 92 omhandlede reguleringstillægsportioner, og for pensionisternes vedkommende 50 pct. af det beløb, der var tillagt tjenestemændene.